

Mirosław Furmanek

Siedlec, st. 10, gm. Otmuchów, woj.
opolskie, AZP 92-30/43

Informator Archeologiczny : badania 31, 49-50

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W wykopie nr 1/97 i 2/97 w trakcie eksploracji warstwy humusu zarejestrowano 11 fragmentów ceramiki pradziejowej oraz odłupki krzemienne. W żadnym z wykopów nie wystąpiły pradziejowe bądź średniowieczne nawarstwienia, podobnie jak i obiekty.

Fragmenty ceramiki znalezione na powierzchni i w warstwie humusu stanowiska można datować od neolitu (kultura pucharów lejkowatych) po średniowiecze i okres nowożytny.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajduje się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

Sędzin, st. 86 i 87, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie - patrz: późne średniowiecze

SĘDZIN DRUGI, st. 53, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych, faza wiórecka (neolit)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres wpływów rzymskich)
- osada wczesnośredniowieczna (VII/VIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Krzysztofa Cyrka (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi, Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuroPolGaz S.A. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1300 m².

Stałe i ruchome obiekty kulturowe wystąpiły w humusie (warstwa orna), natomiast dolne partie obiektów zachowały się w piaskach i glinach fluwioglacjalnych. Odkryto 15 stałych obiektów (mieszkalne, zasobowe, paleniska, groby). Wśród zabytków ruchomych wyróżniono: 468 fragmentów ceramiki naczyniowej, 35 fragmentów polepy oraz kilkadziesiąt kości ludzkich i zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w zbiorowym opracowaniu „wrocławskiego” odcinka gazociągu.

SIEDLEC, st. 10, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 92-30/43

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej fazy nutowej i fazy szareckiej (neolit)
- osada kultury ceramiki wstęgowej kłutej (neolit)
- osada kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury łużyckiej (środkowy i późny okres brązu)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego (VI-IX w.)
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez mgr. Mirosława Furmanka. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 68m².

Stanowisko w Siedlcu odkryte zostało w listopadzie 1994 roku przez mgr. Mariusza Krawczyka (Muzeum w Nysie) podczas prowadzenia badań powierzchniowych w ramach AZP. Stanowisko położone jest na silnie eksponowanym cyplu w widłach dwóch niewielkich cieków wodnych, w południowo-wschodnim krańcu wsi Siedlec.

Badania miały charakter ratowniczy. Podjęto je w związku z postępującym niszczeniem stanowiska głęboką orką i procesami erozyjnymi. Celem ich było rozpoznanie stopnia zniszczenia obiektu, jego charakteru, rozplanowania i zasięgu. Wykop z roku 1997 objął powierzchnię 68 m² i założony został w najwyższej położonej części stanowiska w miejscu występowania największej koncentracji zabytków. W obrębie wykopu do calca wyeksplorowano 38 m². Na podstawie odkrytych w trakcie badań w 1997 roku materiałów wyróżnić można 6 głównych etapów zasiedlenia osady.

Najstarszy etap zasiedlenia stanowiska w Siedlcu stanowi osadnictwo kultury ceramiki wstęgowej rytej. Wiąże się z nią znaleziska kilkudziesięciu fragmentów ceramiki odkrytej na powierzchni stanowiska, w obrębie warstwy ornej w ramach wykopu oraz fragmenty na wtórnym złożu w wypełniku późniejszych obiektów ziemnych. Kolejny etap stanowi rozwój osadnictwa kultury ceramiki wstęgowej klutej. Z obecnością społeczności tej kultury związane są odkryte obiekty ziemne: ob. 1/97, 2/97, 3/97, 5/97 oraz kompleks obiektów 4/1-5/97. Pozyskano liczny zespół ceramiki liczący ponad 500 fragmentów i kilkadziesiąt wyrobów krzemiennych. Pod względem terytorialnym i chronologicznym materiały KCWK odkryte w Siedlcu odpowiadają zespołom tej kultury odkrytym w Mochowie nawiązującym do fazy Ib KCWK w dorzeczu Soławy i III fazy KCWK w Czechach. W obrębie badanego wykopu pozyskano też nieliczny materiał ceramiczny charakterystyczny dla kultury lendzielskiej. Ten nieliczny, składający się z kilkudziesięciu fragmentów, zbiór znaleziony został w trakcie eksploracji warstwy ornej. Wyróżnia się on technologią wykonania. Duże rozdrobnienie materiału utrudnia określenie występujących form naczyń. Na podstawie tak małej ilości materiału trudno w chwili obecnej uściślić bliżej jego chronologię. Następną fazę zasiedlenia stanowią materiały związane z kulturą pucharów lejkowatych. Odkryto je w obrębie warstwy ornej oraz w wypełniku obiektu 4/6/97 wkopanego w kompleks obiektów KCWK. Odkryto blisko 600 fragmentów ceramiki i kilkadziesiąt wyrobów krzemiennych, 4 przęśliki, fragment toporka kamiennego. Na podstawie cech morfologii i zdobnictwa ceramiki odkryte materiały można odnieść do III fazy rozwojowej kultury pucharów lejkowatych na Dolnym Śląsku lub starszej fazy rozwoju kultury pucharów lejkowatych na Górnym Śląsku.

Z osadnictwem kultury łużyckiej wiąże się fragmentarycznie odsłonięty obiekt 6/98. W jego wypełniku znaleziono 3 niewielkie fragmenty ceramiki kultury łużyckiej. Materiały ogólnie określane jako późnośredniowieczne i nowożytnie reprezentowane są przez kilkanaście silnie zniszczonych fragmentów naczyń. Wstępny i wąski przestrzennie zakres przebadania stanowiska 10 w Siedlcu utrudnia określenie form zagospodarowania przestrzeni w poszczególnych fazach jego zasiedlenia. Postępujące niszczenie tego stanowiska przez erozję, jak również współczesną orkę nakazuje dalszą kontynuację jego badań.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Nysie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku w 1997 roku”.

Badania będą kontynuowane.

SINIARZEWO, st. 1, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie, AZP 46-44/115

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej(?) (neolit)
- osada kultury późnej ceramiki wstęgowej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada i cmentarzysko kultury amfor kulistych (neolit)
- osada i cmentarzysko kultury sznurowej (neolit)
- osada kultury iwieńskiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- osada wczesno- i późnośredniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez prof. dr. hab. Aleksandra Koşkę (Instytut Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) oraz mgr. Ryszarda Kirkowskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Poznaniu). Drugi sezon badań. Otworzono wykop o powierzchni 9 arów.

Odkrycie w 1996 r., w trakcie badań na rurociągu tranzytowym, fragmentów budowli mieszkalnej o konstrukcji słupowej (odcinek R, obiekt R6) uznano za jedno z najważniejszych odkryć na tym stanowisku. Odkryty układ dołków postłupowych interpretowano jako długi dom kultury ceramiki wstęgowej rytej, któremu towarzyszył zespół obiektów gospodarczych. Kompleks ten datowany był na